

[Christophersen.]

grænsning af de offentlige udgifter. Vi har accepteret, at socialdemokratiet har afvist en lang, lang række af de ting, vi har lagt afgørende vægt på. I stedet er vi gået ind i en positiv diskussion af en række af de ting, regeringen er kommet med, men har så sagt: vel, hvis I ønsker, at vi skal deltage i en aftale med jer, så er der imidlertid nogle ting, som vi anser for centrale, selv når det kun drejer sig om en nødtørftig krisepolitisk løsning.

Det er det, vi har formuleret som en række forslag til, hvordan man kunne gøre det lettere for virksomhederne at investere, en række forslag til, hvordan man kunne begrænse nogle konkrete virksomhedsomkostninger. Det er udtryk for en betydelig imødekommethed, og når hr. Auken står her og beklager sig og næsten gør sig til af, at socialdemokratiet er det eneste parti, der har bevæget sig, så er der måske grund til at gøre den tilføjelse, at det er en mindretalsregering, der sidder her i salen, og en mindretalsregerings vilkår er jo og har altid været, at den må prøve at komme overens med en række andre partier. Vi er ikke som opposition interesseret i, og vi har intet ønske om at føre socialdemokratisk politik. Skal man nå et forlig, må der også være en acceptabel del af det, som vi mener er vigtigt, for at vi kan tage et medansvar. Derfor har vi lagt disse forslag frem.

Så er forhandlingerne jo i den sidste fase blevet præget af regeringens beslutning om at devaluere den danske krone, og det er jo regeringens ansvar både at træffe selve beslutningen og at bære konsekvenserne. Det er muligt, at der hen ad vejen dukker konsekvenser op, som fører til, at vi igen må forhandle mellem partierne, men det er regeringens beslutning at foretage denne nedskrivning. Når den imidlertid nu er foretaget, så understreger den efter vores opfattelse først og fremmest behovet for, at det, vi nu diskuterer, fører frem til en løsning, som indeholder et betydeligt element af erhvervsfremme, et betydeligt element af omkostningsdæmpning.

Hvis man skulle sige noget om, hvordan denne devaluering passer ind i de diskussioner, vi har ført, så må man efter vores opfattelse først og fremmest sige, at den herhjemme er et argument for, at man skal lægge større vægt på bistand til erhvervslivets investeringer og på en omkostningsdæmpning, sådan at de positive virkninger, der jo også følger med

en devaluering, ikke ædes op i løbet af ganske kort tid. Derfor må vi sige til regeringen nu, hvor vi står ved denne besynderlige andenbehandling, at nu er tiden efter vores opfattelse inde til, at regeringen tager konsekvensen af devalueringen, af det økonomiske forløb, vi har oplevet i denne sommer, af sin position som mindretalsregering og også af, at vi er en række partier, der tilbyder regeringen en økonomisk løsning, som der også er politisk bredde i. I stedet for at beklage sig over dette, i stedet for at fremstille det som noget, der kan skabe problemer og vanskeliggøre tingene, bør regeringen betragte det som et tilbud, som en fremstrakt hånd, som en mulighed for at komme over de vanskeligheder, som har præget de sidste 4 uger, vanskeligheder, som regeringen for en dels vedkommende kunne have undgået ved en anden og mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af folketingets arbejde.

Poul Schlüter (KF):

Enhver ved, at sådan som det nuværende folketing blev sammensat på valgdagen i februar, kan der ikke styres af regeringen alene. De ikke-socialistiske partier kan heller ikke alene. Derfor mener jeg, at denne talerstol i denne eftermiddagstid nok er det farligste sted i landet. Det er ikke, fordi jeg er bange, men det er, fordi jeg ser i øjnene, at det, hvis man bruger den, som man plejer, kan føre til, at partierne taler sig væk fra hinanden og ikke ind til hinanden.

Dette er en andenbehandling, hvor der ikke skal tages endelig stilling, det skal vi ved tredje behandling. Det store spørgsmål er nu: skal alting bryde sammen – og det er vel befolkningens frygt og rædsel – når vi når frem til tredje behandling? Eller skal vi prøve at skabe et fælles resultat, der er en kriseløsning, og som vi kan være bekendt? Jeg mener ikke, at hr. Auken bidrog meget med sin tale. Hr. Auken optræder jo ofte som trøstermand i forhold til socialdemokratiets venstrefløj, og i den rolle var talen slet ikke så ilde. Men når hr. Auken f. eks. bruger det udtryk om samvirket mellem V, K og Q, at det er en ny blok, så vil jeg gerne straks rette misforståelsen. Det er et naturligt samarbejde mellem 43 medlemmer af folketinget, som nok er mere enige om en politik, end jeg tror fløjene i socialdemokratiet er det.

De tre partier har formuleret nogle synspunkter sammen, og dem har vi afleveret til